

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010158
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712010158.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.07.2013 v trestnej veci proti obž. Ing. K. M. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1,3 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 38/2012 zo dňa 21.01.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obž. Ing. K. M., rod. D., nar. X.X.XXXX spod obžaloby Okresného prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1,3 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že
- ako konateľka spoločnosti KOVOPRO, s.r.o. so sídlom na ul. Na letisko č. 2090/23, Poprad - Veľká, IČO: 36 794 953, uzatvorila dňa 08.12.2008 s obchodnou spoločnosťou Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. so sídlom ul. Prievozsá č. 4B, Bratislava, IČO: 35 813 474, „Zmluvu o finančnom leasingu č. LZC/09/00059, predmetom, ktorej bolo CNC vertikálne obrábacie centrum HAAS, typ VF-3DHE vrátane príslušenstva, výr. č. XXXXXXXX, r. výroby apríl XXXX v celkovej cene 72.000,-eur, kde svojím podpisom v zmluve sa zaviazala riadne a včas uhrádzať splátky finančného leasingu podľa splátkového kalendára a po uhradení akontácie vo výške 10.000,-eur bolo uvedené zariadenie prevzaté na základe protokolu o prevzatí predmetu finančného leasingu v Poprade dňa 13.01.2009 od dodávateľa, spol. Teximp, s.r.o. Beluša, pričom z dôvodu nezaplatenia splátok leasingu splatných v dňoch 15.07.2009, 15.08.2009, 15.04.2010 a 15.05.2010 bola dňa 14.06.2010 spoločnosťou Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. zaslaná Výpoveď zo zmluvy o finančnom leasingu č. LZC/09/00059, v ktorej bola taktiež vyzvaná na bezodkladné odstavenie predmetu leasingu z prevádzky do doby jeho vydania, na čo Ing. K. M., ako konateľka spoločnosti KOVOPRO, s.r.o. nereagovala aj napriek tomu, že došlo k porušeniu Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu, o čom vedela a toto zariadenie, ktoré bolo spoločnosťou KOVOPRO, s.r.o. zverené, jeho vlastníčkovi nevydala a tým si ho, ako zodpovedná osoba konajúca v mene spoločnosti KOVOPRO, s.r.o. prisvojila a spol. Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. so sídlom ul. Prievozsá č. 4B, Bratislava tak spôsobila škodu vo výške 72.000,-eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Súčasne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú organizáciu Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. so sídlom ul. Prievozsá č. 4B, Bratislava odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresný prokurátor ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podania opravného prostriedku zahlásil odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uvádza, že súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, aby sa obž. Ing. K. M. dopustila žalovaného trestného činu, keďže nebolo preukázané naplnenie

objektívnej ani subjektívnej stránky skutkovej podstaty v zmysle trestnoprávných ustanovení, s čím sa podľa jeho názoru nemožno stotožniť. Podľa jeho názoru súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, avšak tieto nesprávne vyhodnotil, jednak osobitne a jednak v ich súhrne. Z výpovede svedka a zástupcu poškodenej spoločnosti C. V. totiž jednoznačne vyplýva, že všetky písomnosti, vrátane výpovede zo zmluvy a výzvy na vydanie predmetu leasingu, boli adresované obžalovanej ako konateľke spoločnosti KOVOPRO, s.r.o., a to na adresu spoločnosti, ktorej sídlo je totožné s adresou trvalého bydliska obžalovanej a jej manžela Ing. I. M., s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Je preto veľmi nepravdepodobné, aby o písomnostiach, ktoré jej neboli zasielané a adresované, nevedela. Okrem toho uvedený svedok vo svojej výpovedi uviedol, že s obžalovanou viackrát telefonicky komunikoval, jednak ohľadne neplatenia splátok, ale aj ohľadne zaslanej výpovede, a preto nie je možné uveriť obžalovanej, že o zaslanej výpovedi a o výzve na vrátenie predmetu leasingu nevedela. Možno jej uveriť, že o riešenie vzniknutej situácie sa mal postarať jej manžel Ing. I. M., ktorý je spoločníkom uvedenej spoločnosti, to však obžalovanú nezbavuje jej povinnosti ako konateľky spoločnosti, napokon ona ako konateľka podpísala všetky písomnosti týkajúce sa uzatvorenia leasingovej zmluvy, okrem preberacieho protokolu predmetu leasingu. Dodáva, že podľa jeho názoru je nelogické, aby obžalovaná ako konateľka spoločnosti nejavila záujem o jej chod a prosperitu, aj keď podľa jej vyjadrenia vedením spoločnosti poverila svojho manžela. Ako konateľka spoločnosti si musela byť vedomá, že keď poverila svojho manžela vedením spoločnosti, ona ako konateľka je zodpovedná za všetky úkony, ktoré jej manžel a spoločník firmy vykoná. Pokiaľ takto ako konateľka spoločnosti nekonala, vedela, že takýmto konaním môže dôjsť k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že k takémuto porušeniu alebo ohrozeniu dôjde, bola s tým uzročená a neadekvátne sa spoliehala na inú osobu. V tomto prípade takýmto konaním, podľa jeho názoru, naplnila znaky žalovaného trestného činu aj po objektívnej stránke, keďže bolo zistené a preukázané, že k vzniku škody pre leasingovú spoločnosť skutočne došlo, ale aj po subjektívnej stránke, a to najmenej formou nepriameho úmyslu. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na základe tohto odvolania postupoval krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predmetného rozsudku a celého spisového materiálu zistil, že dôkazy z prípravného konania aj hlavného pojednávania boli takého rozsahu a povahy, aké vyžaduje ust. § 2 ods. 10 Tr. por., pre rozhodnutie súdu. Súd teda vykonal všetky dostupné dôkazy, čo konštatuje aj prokurátor v dôvodoch odvolania, no na rozdiel od prokurátora, podľa názoru krajského súdu, prvostupňový súd vykonané dôkazy hodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por., na základe čoho dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom a s týmito závermi sa stotožnil aj krajský súd.

V dôvodoch napadnutého rozsudku prvostupňový súd veľmi podrobne rozpísal, ktoré dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z týchto dôkazov mal za preukázané, a preto krajský súd na jednotlivé dôkazy a logické a správne závery prvostupňového súdu v podrobnostiach odkazuje.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé a zodpovedá to i dôkaznej situácii, že obžalovaná ako konateľka spoločnosti KOVOPRO uzatvorila dňa 8.12.2008 s obchodnou spoločnosťou Deutche leasing Slovakia spol. s r.o. zmluvu o finančnom leasingu, predmetom ktorej bolo CNC vertikálne obrábacie centrum HAAS, typ VF-3DHE vrátane príslušenstva, v celkovej cene 72.000,- €, zaplatila akontáciu vo výške 10.000,- €, následne zaplatila asi 21 splátok v nepravidelných výškach v celkovej sume 29.780,73 €. V dôsledku omeškania so splátkami dňa 30.9.2009 formou notárskej zápisnice urobila vyhlásenie o uznaní dlhu vo vzťahu k poškodenej leasingovej spoločnosti a aj po tomto uznaní dlhu čiastočne, aj keď nie všetky splátky, uhradila a práve z dôvodu nezaplatenia splátok leasingu bola dňa 14.6.2010 leasingovou spoločnosťou zaslaná výpoveď zo zmluvy o finančnom leasingu, súčasťou ktorej bola aj výzva na bezodkladné odstavenie predmetu leasingu z prevádzky do doby jeho vydania.

Tieto skutočnosti sú evidentné z výpovede obžalovanej, svedkov C. V. aj Ing. I. M., no najmä z obsahu listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise.

Prokurátor kládol obžalovanej za vinu, že svojím konaním si prisvojila cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu, teda, že sa dopustila zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1,3 Tr. zák., a to vzhľadom k tomu, že ako konateľka spoločnosti KOVOPRO s.r.o. nereagovala na spomínanú výpoveď zo zmluvy o finančnom leasingu a výzvu na bezodkladné odstavenie predmetu leasingu z prevádzky do doby jeho vydania aj napriek tomu, že vedela, že došlo k porušeniu všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu, spomínané zariadenie, ktoré bolo spoločnosti KOVOPRO zverené, jeho vlastníkovi nevydala, toto si prisvojila a spomínanej leasingovej spoločnosti tak spôsobila škodu vo výške 72.000,- €.

Možno teda konštatovať, že objektívne znaky skutkovej podstaty žalovanej trestnej činnosti možno v skutkových okolnostiach nájsť. Čo sa však týka subjektívnej stránky trestného činu, pre jej naplnenie sa vyžadovalo preukázanie, že obžalovanej bola spomínaná výpoveď zo zmluvy o finančnom leasingu zo dňa 14.6.2010, v ktorej bola taktiež vyzvaná na bezodkladné odstavenie predmetu leasingu z prevádzky do doby jeho vydania, ako konateľke riadne doručená, resp. že o jej podstatnom obsahu vedela a aj napriek tejto vedomosti v rozpore so zmluvnými podmienkami na túto výpoveď a výzvu nereagovala a zverené zariadenie vlastníkovi nevydala.

Prvostupňový súd, ako je to už vyššie konštatované, podrobne rozobral výpovede samotnej obžalovanej Ing. M., svedkov C. V. aj Ing. I. M., no najmä obsah listinných dôkazov, avšak podľa názoru krajského súdu vykonanými dôkazmi sa nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že by výpoveď bola obžalovanej ako

konateľke spoločnosti doručená, ani to, aby obžalovaná o obsahu výpovede vedela. Ona sama to vo svojej výpovedi popiera a uvádza, že ona túto výpoveď nepreberala až v septembri 2011 sa dozvedela o tom, že je trestne stíhaná pre uvedený skutok. Túto jej obranu potvrdil aj svedok Ing. I. M., uviedol, že on dňa 18.6.2010 prevzal výpoveď z leasingovej zmluvy a obžalovaná o výpovedi vedomosť nemala. Uviedol ďalej, že ju neinformoval o týchto skutočnostiach preto, že podľa jeho názoru výpoveď nebola platná, keďže kontaktoval zástupcu poškodenej leasingovej spoločnosti C. V., ktorý mu mal potvrdiť jej neplatnosť po úhrade zmeškaných splátok, a spoločnosť KOVOPRO po 18.6.2010 uhradila podľa svojich možností 2 splátky. Svedok C. V., splnomocnenec poškodenej spoločnosti potvrdil, že po tom, čo došlo k nespĺnaniu dohodnutých mesačných splátok, písomne aj telefonicky sa kontaktoval s firmou KOVOPRO, kontaktoval tak obžalovanú, ako aj jej manžela, upozorňoval ich aj na možnosť vypovedania leasingovej zmluvy a písomné urgencie boli zasielané na firmu KOVOPRO s.r.o., resp. na domáce adresy obžalovanej a jej manžela. S obžalovanou on osobne telefonicky rokoval o neplnení si povinností splácať dohodnuté mesačné splátky, a že s obžalovanou telefonicky rozprával aj potom, čo už firme bola zaslaná výpoveď z leasingovej zmluvy, aby im umožnila prístup k predmetu leasingu. Potvrdil tiež, že po výpovedi z leasingovej zmluvy osobne rokoval s Ing. M. o prípadne možnej obnove leasingovej zmluvy, no nepamätal sa, či o takejto dohode rokoval aj s obžalovanou. Z výpovede tohto svedka, či už v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní, neplynie skutočnosť konštatovaná prokurátorom v odvolaní, že by s obžalovanou telefonicky komunikoval aj ohľadne zaslanej výpovede. Z kópie doručanky, nachádzajúcej sa v spise, evidentne plynie, že dňa 18.6.2010 od spoločnosti Deutsche leasing Slovakia prevzal zásielku za firmu KOVOPRO s.r.o. Poprad Ing. M..

Za danej dôkaznej situácie je potrebné potom prisvedčiť záverom súdu prvého stupňa, že vo veci vykonané dôkazy nepreukázali, aby obž. Ing. K. M. výpoveď zo zmluvy o finančnom leasingu riadne prevzala tak, ako to upravujú príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka a tiež aby prevzala výzvu na vydanie predmetu leasingu, resp. či o jej podstatnom obsahu vedela. Nebolo tiež preukázané, aby si obžalovaná úmyselne prisvojila predmet leasingu tým spôsobom, že by ho nevydala potom, čo bola na to poškodenou stranou upozornená. Nemožno súhlasiť s názorom okresného prokurátora vyslovenom v dôvodoch odvolania, že ak obžalovaná žila v spoločnej domácnosti so svedkom Ing. M., ktorý prevzal predmetnú výpoveď leasingovej zmluvy, mala vedieť o tejto výpovedi, ani, že ak ako konateľka poverila svojho manžela vedením spoločnosti, musela si byť vedomá, že ona je zodpovedná za všetky úkony, ktoré jej manžel ako spoločník firmy vykoná. Len na základe takýchto úvah nemožno založiť trestnoprávnu zodpovednosť obžalovanej pre absenciu subjektívnej stránky trestného činu. V tomto smere je tiež potrebné zdôrazniť, že ani v skutkovej vete tak, ako ju prokurátor žaloval nie je konštatované, že výpoveď zo zmluvy o finančnom leasingu a výzva na bezodkladné odstavenie predmetu leasingu z prevádzky bola konateľke - obžalovanej doručená, resp. oznámená, iba uvádza, že jej bola zaslaná.

V rámci hodnotenia dôkazov, podľa názoru krajského súdu, je potrebné poukázať aj na niektoré ďalšie skutočnosti plynúce z vykonaného dokazovania. Evidentne po prevzatí predmetu leasingu, aj keď v omeškaní, spoločnosť KOVOPRO sa snažila splátky leasingovej spoločnosti uhrádzať, a to aj po výpovedi zo zmluvy o finančnom leasingu. Nebola vykonaným dokazovaním vyvrátená obrana obžalovanej, potvrdená svedkom M., že k neuhrádzaniu splátok dochádzalo v dôsledku porúch na leasingovanom stroji, čo malo mať za následok ukončenie výhodnej zmluvy so spoločnosťou Vagónka Poprad, po čom malo

dôjsť k finančným problémom spoločnosti. Podľa zápisnice o prehliadke iných priestorov a zápisnice o vrátení vecí zo dňa 26.8.2011 plyní, že predmetný stroj sa nachádzal v prevádzke spoločnosti KOVOPRO, a to v jednom z objektov nachádzajúcich sa v areáli PD Poprad - Spišská Sobota, a teda premiestnenie tohto stroja, podľa názoru krajského súdu, nebolo v rozpore s čl. 3 Všeobecných leasingových podmienok. Evidentne z uznesenia o vrátení vecí zo dňa 16.8.2011 plyní, že predmet leasingu bol poškodený spoločnosti vrátený.

Na základe uvedeného dospel krajský súd k názoru zhodnému s názorom súdu prvého stupňa, že nebolo dokázané bez akýchkoľvek pochybností, aj s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného, aby obžalovaná konala s úmyslom, či už priamym, alebo nepriamym, v snahe prisvojiť si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobiť tak na cudzom majetku značnú škodu, teda že by po subjektívnej aj objektívnej stránke boli naplnené zo strany obžalovanej pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1,3 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov krajský súd mal za to, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovanú spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil s tým, že skutok nie je trestným činom, je v súlade so zákonom a aj výrok napadnutého rozsudku o uplatnenom nároku na náhradu škody, ktorým bola poškodená spoločnosť s jej nárokom odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných, je v súlade s ust. § 288 ods. 3 Tr. por., odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.